

lem for Ringsted (Zahle), at det Ændringsforslag, hvorefter Ordene „siges eller“ skulle udgaa, hænger nøje sammen med, at Tale og Sang nu sammenstilles. Forslaget maatte derfor nu lyde, at „intet maa siges eller synges eller foretages, som“ osv., men det lyder bedre at indskrænke sig til: „intet maa foretages“.

Om de 2 Ændringsforslag, der ere stillede af 3 ærede Medlemmer, skal jeg udtale, at jeg har ingen Betænkelighed ved at se disse Ændringsforslag vedtagne. De angaa begge specielle Forhold, der sikkert kun sjældent ville indtræde. Jeg har fundet det rimeligt ved Lovforslagets Forelæggelse, at der ved folkekirkelige Begravelser stilles som Betingelse for Lægmand, der nu ved denne Lov faa Adgang til at tale i Kirken eller ved Graven, at disse tilhøre Folkekirken; men da den fungerende Præsts Tilladelse og Billigelse kræves i hvert enkelt Tilfælde, vil der ikke kunne være principielle Betænkeligheder ved den Mulighed, at ogsaa en Lægmand, der ikke hører til Folkekirken, vil kunne faa Adgang til at tale ved en folkekirkelig Begravelse. Det andet Ændringsforslag gælder jo ligeledes Tilfælde, som kun meget sjældent ville indtræde eller kun ved meget sjældne Lejligheder ville kunne faa Betydning. Det vil kunne faa Anvendelse ved Begravelse af et spædt Barn, der hverken er blevet hjemmedøbt eller har faaet Nøddaab, og som Forældrene ønske begravet med almindelig Højtidelighed og Klokkeringning, hvilket dog vist er meget sjældent, og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har desuden henvist til, at Ændringsforslaget vil kunne faa Betydning ved en Kvækers Begravelse. Om begge disse Ændringsforslag gælder det, at jeg ikke modsætter mig dem, men henstiller deres Vedtagelse eller Ikke-Vedtagelse til det høje Ting.

Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) omtalte Ønskeligheden af et Ændringsforslag, knyttet til Lovforslagets Bestemmelser om Jordpaakastelse, idet det ærede Medlem mente, at dette Lovforslags Udtalelse om, at Jordpaakastelse ikke finder Sted ved borgerlige Begravelser, vil kunne misforstaas og give Anledning til fejl Udtydning. Jeg skal erindre om, at det, at Jordpaakastelse ikke finder Sted ved bor-

gerlig Begravelse, er gældende Lov og har været gældende Lov siden Indførelse af borgerlige Begravelser ved Lov af 13. Februar 1903, uden at denne Bestemmelse sikkert nogensinde har kunnet vække Misforstaaelse. Navnlig vil det da ikke kunne vække Misforstaaelse om, at det skulde kunne angaa Ceremonier ved en jødisk Begravelse paa en mosaisk Kirkegaard, som det ærede Medlem omtalte. Jeg skal derfor fraraade eventuelle Ændringer i denne nu gældende Bestemmelse, der ikke hidtil har vakt Misforstaaelse, og som ingen hidtil har ønsket ændret.

Jensen-Knudstrup: Jeg vil sige den højtærede Kultusminister Tak for hans Tilslutning til de af mig stillede Ændringsforslag. Jeg tror, at disse Ændringsforslag ville gøre Loven saa fuldkommen, som den kan ønskes under de nuværende Forhold. De Ændringsforslag, der ere stillede og anbefalede af det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen), kan jeg ogsaa fuldt ud tiltræde. De indeholde virkelige Forbedringer, om de end ikke ere af saa vidtrækkende Betydning som de Ændringsforslag, jeg selv har anbefalet.

Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) har jo faaet Svar af den højtærede Kultusminister paa adskillige af sine Bemærkninger. Jeg skal blot med et Par Ord omtale den Anke, han fremsatte mod den testamentariske Bestemmelse. Jeg fremsatte selv ved 1ste Behandling den Bemærkning, at jeg kunde ønske, vi vare blevne ved det tidligere Udtryk, „vidnefast Erklæring“ var det vist eller noget lignende, men jeg fandt dog, at man ikke nødvendigvis maatte rejse bestemt Modstand mod den ny Form, som er gældende Lov fra 1903. Man maa vel huske paa, at denne Bestemmelse gælder Medlemmer indenfor Folkekirken, som ønske borgerlig Jordfærd. Det vil dog være det almindelige, at Folkekirkens Medlemmer ønske folkekirkelig Begravelse; men naar der undtagelsesvis fremsættes Ønske om borgerlig Begravelse af Folkekirkens egne Medlemmer, er det, at den testamentariske Bestemmelse kræves, og da det rimeligvis er sat ind for at hindre Tvist, Tvivl og Stridighed, som jo paa det Omraade ere meget lidet tiltalende, har jeg ikke villet